

Judikatūras krājums

TIESAS RĪKOJUMS (sestā palāta)

2014. gada 3. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīvas 93/13/EEK un 2008/48/EK — Piemērojamība laikā un materiālā piemērojamība — Fakti pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama kompetences neesamība — LESD 49 un 56. pants — Acīmredzama nepieņemamība

Lieta C-92/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Judecătoria Câmpulung* (Rumānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 25. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 5. martā, tiesvedībā

Liliana Tudoran,

Florin Iulian Tudoran,

Ilie Tudoran

pret

SC Suport Colect SRL.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], tiesneši E. Levits (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklausišanas pieņemto lēmumu lemt, izdodot motivētu rīkojumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punktu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 49. un 56. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu, Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) 3. un

* Tiesvedības valoda – rumāņu.

10. pantu, kā arī atsevišķas Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.) normas.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *L. Tudoran*, kā arī *Florin Iulian Tudoran* un *Ilie Tudoran* un *SC Suport Colect SRL* (turpmāk tekstā – “*Support Colect*”) par tāda parāda atgūšanas noteikumiem, kura pamatā ir aizdevuma līgums, kas noslēgts saistībā ar nekustamā īpašuma iegūšanu īpašumā un kas nodrošināts ar hipotēku.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 93/13 10. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts:

“Šos [Direktīvas 93/13] noteikumus piemēro visiem līgumiem, ko slēdz pēc 1994. gada 31. decembra.”

- 4 Direktīvas 2008/48 2. panta 2. punkta redakcija ir šāda:

“Šī direktīva neattiecas uz:

- a) kredītlīgumiem, kas ir nodrošināti ar hipotēku vai citu pielīdzināmu nodrošinājumu, ko parasti izmanto dalībvalstī attiecībā uz nekustamo īpašumu, vai kas ir nodrošināti ar tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu;
- b) kredītlīgumiem, kuru mērķis ir iegūt vai saglabāt īpašumtiesības uz zemi vai esošu vai plānotu ēku; [..].”

Rumānijas tiesības

- 5 Civilprocesa kodeksa 372. pantā ir noteikts:

“Piespiedu izpilde var tikt veikta vai nu saskaņā ar tiesas nolēmumu, vai kādu citu rakstveida dokumentu, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir uzskatāms par izpildu dokumentu.”

- 6 Saskaņā ar šī kodeksa 379. panta 1. punktu:

“Piespiedu piedziņu pret kustamu vai nekustamu īpašumu var vērst tikai tad, ja parāds ir skaidri noteikts, likvīds un tāds, kuram pienācis atmaksas termiņš.”

- 7 Minētā kodeksa 399. pantā ir noteikts:

“Ieinteresētās personas vai personas, kurām izpildes rezultātā tiek radīts kaitējums, var apstrīdēt piespiedu izpildi, kā arī jebkuru izpildes dokumentu.”

- 8 Steidzamības kārtībā pieņemtā 2006. gada 6. decembra Dekrētlukuma Nr. 99 par kredītiestādēm un kapitāla pietiekamību (*Monitorul Oficial al României*, Nr. 1027; turpmāk tekstā – “steidzamības kārtībā pieņemtais Dekrētlukums Nr. 99”) 120. pantā ir precizēts:

“Kredītiestāžu noslēgtiem aizdevuma līgumiem, tostarp personiskās vai mantiskās garantijas līgumiem, ir izpildes dokumentu raksturs.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 9 2006. gada 5. oktobrī prasītāji pamatlietā noslēdza aizdevuma līgumu ar *Banca Comercială Română* EUR 17 200 apmērā, lai iegādātos nekustamo īpašumu, kas atrodas Kampulungā [*Câmpulung*] (Rumānija).
- 10 Šajā līgumā ir noteikts, ka pirmajā gadā pēc līguma noslēgšanas tiek noteikta fiksēta aizdevuma procentu likme. Šī pirmā gada noslēgumā procentu likme tiek noteikta kā mainīgā bāzes likme, kuru aprēķina, pamatojoties uz bankas galvenajā birojā noteiktu procentu likmi, tai pieskaitot tā sauktos procentpunktus par “aizņēmēja parāda apkalpošanu”, kuri atspoguļo parādnieku spēju ievērot parāda atmaksas termiņus, tos izsaka maksājumu nokavējuma dienās, sākot no maksājumu termiņa.
- 11 Turklāt šajā līgumā ir paredzēts, ka līguma spēkā esamības laikā procentu likmi palielina atkarībā no aizņēmēja spējas atmaksāt parādu. Tādējādi procentu likmi pārskata un palielina atbilstoši maksājumu nokavējuma ilgumam.
- 12 2006. gada 11. oktobrī *Florin Iulian Tudoran* un *L. Tudoran* ar šo pašu banku reģistrēja 1. ranga hipotēku par iegūto nekustamo īpašumu, lai nodrošinātu no 2006. gada 5. oktobra aizdevuma līguma izrietošās maksājumu saistības.
- 13 2009. gada 12. maijā banka prasītājiem pamatlietā nosūtīja paziņojumu par līgumisko saistību neizpildi, jo tie nebija veikuši daļu atmaksājamā parāda maksājumu. Viņiem tika prasīts samaksāt EUR 233,91 7 dienu laikā, sākot no šī paziņojuma. Nesamaksāšanas gadījumā būtu jāatmaksā visa atlikusi aizdevuma summa un banka piemērotu piespiedu izpildes procedūru.
- 14 Prasītāju pamatlietā parāds tika cedēts divas reizes. Ar pēdējo cesiju atbilstoši 2009. gada 5. augusta cesijas līgumam prasījuma tiesības ieguva *Support Colect*.
- 15 2012. gada 18. maijā *Support Colect* pret prasītājiem pamatlietā uzsāka piespiedu izpildes procedūru.
- 16 2013. gada 15. martā tiesu izpildītājs pēc *Support Colect* lūguma saskaņā ar prasītāju pamatlietā noslēgto aizdevuma līgumu, kas nodrošināts ar hipotēku, izdeva maksājuma rīkojumu, lai atgūtu summu EUR 16 980,75 apmērā.
- 17 Šis rīkojums bija pamats izpildes darbībām, kuras izpaudās kā ieturējumi no algas un attiecīgā nekustamā īpašuma pārņemšana valdījumā.
- 18 2013. gada 13. jūnijā prasītāji pamatlietā cēla prasību *Judecătoria Câmpulung* [Kampulungas tiesā], lai apstrīdētu visus izpildes dokumentus kopumā. Tie lūdz minētos dokumentus, kā arī maksājuma rīkojumus pasludināt par spēkā neesošiem.
- 19 Prasītāji pamatlietā būtībā apgalvo, ka piespiedu izpildes pamatā ir parāds, kas neatbilst Civilprocesa kodeksa 379. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, jo šis parāds nav skaidri noteikts, likvids un tāds, kuram pienācis atmaksas termiņš. Līdz ar to neesot sniegts neviens precizējums par konkrētajām summām, kuras veido minēto parādu.
- 20 Pēc tam, kad iesniedzējtiesa uzdeva veikt grāmatvedības ekspertīzi, lai noteiktu precīzu parāda summu, tai radās šaubas par to, vai attiecīgajā aizdevuma līgumā ietvertie noteikumi par procentu likmju noteikšanu ir saderīgi ar Direktīvām 93/13 un 2003/48, kā arī par steidzamības kārtībā pieņemtā Dekrētlikuma Nr. 99 120. panta saderību ar LESD 49. un 56. pantu, kā arī ar Hartas 47. pantu.

21 Šādos apstākļos *Judecătoria Cămpulung* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- 1) Vai [Direktīvu 93/13 un 2008/48] noteikumi ir piemērojami arī tādām aizdevuma līgumam, kurš ir ticis noslēgts 2006. gada 5. oktobrī pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai, bet kurš turpina radīt sekas arī šobrīd, ciktāl tā noteikumi šobrīd ir izpildes priekšmets, ņemot vērā vēlāk veiktās minētajā līgumā paredzētā aizdevuma cesijas?
- 2) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai tādi noteikumi kā noteikumi par “aizņēmēja parāda apkalpošanu”, kas attiecas uz parādnieka pieļautu samaksas kavējumu esamību, kā arī tādi noteikumi, kas attiecas [uz] procentu likmes palielināšanu pēc viena gada, kā rezultātā pēc šā datuma likme sastāv no *Băncă Comercială Română* piemērotās mainīgās bāzes likmes, kas tiek noteikta bankas galvenajā birojā, pieskaitot 1,90 [procentpunktus], var tikt atzīti par negodīgiem [Direktīvas 93/13] izpratnē?
- 3) Vai indivīdiem Savienības tiesībās paredzēto tiesību efektīvas aizsardzības tiesā princips, kas ir paredzēts [Hartas] 47. pantā, pieļauj tādu valsts tiesību noteikumu kā [...] steidzamības kārtībā pieņemtā Dekrētlikuma Nr. 99 [...] 120. pantu, kurā bankas aizdevuma līgumam, kurš ir noslēgts privātā kārtā, nepastāvot parādnieka iespējai apspriest tā noteikumus, ir atzīts izpildu dokumenta raksturs, un uz kuru pamatojoties pēc vispārējas pārbaudes un pēc atļaujas veikt piespiedu izpildi saņemšanas pirmstiesas procesa ietvaros, kurā tiesai pastāv ierobežotas iespējas izvērtēt aizdevuma summu, tiesu izpildītājs var vērst piespiedu piedziņu uz parādniekam piederošo īpašumu?
- 4) Vai [Direktīva 93/13] ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā iepriekš spēkā esošā Civilprocesa kodeksa 372. un nākamie panti, kuros kreditoram ir ļauts pieprasīt izpildīt pakalpojumu, kas izriet no negodīgiem līguma noteikumiem, vērsot piedziņu uz īpašumu, ar kuru ir nodrošināts aizdevums, un pārdodot nekustamo īpašumu, neņemot vērā patērētāja izvirzīto iebildi, un neatkarīgai tiesai neveicot minēto līguma noteikumu pārbaudi?
- 5) Vai tāda noteikuma pastāvēšana valsts tiesiskajā regulējumā kā [...] steidzamības kārtībā pieņemtā Dekrētlikuma Nr. 99 [...] 120. pants, kurā bankas aizdevuma līgumam ir atzīts izpildu dokumenta raksturs, var nelabvēlīgi ietekmēt [LESD] 49. pantā paredzētās tiesības veikt uzņēmējdarbību, kā arī [LESD] [56.] pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību, ciktāl tas var atturēt Savienības pilsoņus no uzņēmējdarbības veikšanas valstī, kurā privātas institūcijas noslēgtam bankas līgumam ir atzīts tāds pats spēks kā izpildu dokumentam, kurš ir ticis izdots uz sprieduma pamata?
- 6) Apstiprinošas atbildes uz iepriekš minētajiem jautājumiem gadījumā: vai valsts tiesa var pēc savas ierosmes izvirzīt šāda veida dokumenta, uz kuru pamatojoties tika uzsākta šāda veida līgumā paredzētā aizdevuma piespiedu piedziņa, neizpildāmību?”

Par procesu Tiesā

- 22 Iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir lūgusi piemērot paātrinātu tiesvedību, kas paredzēta Tiesas Reglamenta 105. pantā.
- 23 Tomēr saskaņā ar Reglamenta 53. panta 2. punktu, ja Tiesas kompetencē acīmredzami nav izskatīt attiecīgo prasības pieteikumu vai ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams, Tiesa pēc ģenerāladvokāta uzklaušanās un neveicot tālākas procesuālās darbības var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.
- 24 Tā kā šajā lietā ir jāpiemēro minētā tiesību norma, nav jālemj par lūgumu piemērot paātrinātu tiesvedību.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

- 25 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 93/13 un 2008/48 ir jāinterpretē tādējādi, ka to normas ir piemērojamas aizdevuma līgumam nekustamā īpašuma iegādei, kas noslēgts pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai un kas turpina radīt tiesiskas sekas, un būtībā, vai Tiesai ir kompetence atbildēt uz otro un ceturto jautājumu.
- 26 Pirmkārt, attiecībā uz Direktīvu 93/13 no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka attiecīgais aizdevuma līgums pamatlietā ir noslēgts 2006. gada 5. oktobrī un to nodrošinošā hipotēka tika reģistrēta tā paša gada 11. oktobrī, proti, pirms 2007. gada 1. janvāra, kas ir datums, kurā Rumānija pievienojās Savienībai.
- 27 Pirmkārt, Tiesai ir kompetence interpretēt Savienības tiesības attiecībā uz to piemērošanu dalībvalstī tikai, sākot no tās pievienošanās datuma Savienībai (rikojums *Pohotovost*, C-153/13, EU:C:2014:264, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Otrkārt, ciktāl no Direktīvas 93/13 10. panta 1. punkta otrās daļas izriet, ka tā ir piemērojama vienīgi līgumiem, kuri noslēgti pēc 1994. gada 31. decembra, kas ir tās transponēšanas termiņa beigu datums, ir jāņem vērā pamatlietā aplūkojamā līguma noslēgšanas datums, lai noteiktu, vai šī direktīva ir piemērojama šim līgumam, un šajā ziņā nav nozīmes laikposmam, kurā šis līgums rada tiesiskās sekas.
- 29 Tātad, ievērojot, ka aizdevuma līgums pamatlietā tika noslēgts 2006. gada 5. oktobrī un hipotēka tam tika reģistrēta 2006. gada 11. oktobrī, ir jākonstatē, ka Direktīva 93/13 strīdam pamatlietā nav piemērojama.
- 30 Otrkārt, attiecībā uz Direktīvu 2008/48 pietiek konstatēt, ka saskaņā ar tās 2. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu no šīs direktīvas piemērošanas jomas ir izslēgti aizdevuma līgumi, kas ir nodrošināti ar hipotēku, kā arī aizdevuma līgumi, kuru mērķis ir iegūt vai saglabāt īpašumtiesības uz zemi vai esošu vai plānotu ēku.
- 31 Ciktāl no līguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka attiecīgais līgums pamatlietā ir ar hipotēku nodrošināts aizdevuma līgums, kas paredzēts, lai iegūtu nekustamo īpašumu, Direktīva 2008/48 faktiem pamatlietā nav piemērojama.
- 32 Tātad strīdam pamatlietā nav piemērojamas ne Direktīvas 93/13, ne Direktīvas 2008/48 tiesību normas.

Par otro un ceturto prejudiciālo jautājumu

- 33 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro un ceturto jautājumu nav jāatbild.

Par piekto prejudiciālo jautājumu

- 34 Ar savu piekto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram bankas izsniegta aizdevuma līgumam ir izpildes dokumenta raksturs.
- 35 Jānorāda, ka Tiesai ir kompetence izskatīt apstākļus, kādos tajā ir vērsusies valsts tiesa, lai Tiesa pārbaudītu pati savu kompetenci (šajā ziņā skat. spriedumus *Volker und Markus Schecke* un *Eifert*, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 39. punkts, kā arī *Susisalo* u.c., C-84/11, EU:C:2012:374, 16. punkts).

- 36 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesai nav kompetences sniegt atbildi uz prejudiciālā kārtībā uzdotu jautājumu, ja ir acīmredzams, ka Savienības tiesību norma, ko Tiesai lūgts interpretēt, nav piemērojama (spriedums *Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona*, C-139/12, EU:C:2014:174, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Attiecībā uz tiesību normām, kuru interpretācija tiek lūgta, ir jānorāda, ka LESD normas par brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību nav piemērojamas situācijās, kurās visi apstākļi skar tikai vienas dalībvalsts teritoriju (attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību skat. spriedumu Komisija/Francijs, C-389/05, EU:C:2008:411, 49. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību skat. spriedumu *Omalet*, C-245/09, EU:C:2010:808, 12. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Tomēr ir jāatgādina, ka noteiktos apstākļos attiecīgās situācijas tīri iekšējais raksturs nav šķērslis, lai Tiesa atbildētu uz jautājumu, kas uzdots saskaņā ar LESD 267. pantu.
- 39 Tā tas tostarp ir gadījumā, ja valsts tiesību normās ir paredzēts, ka iesniedzējtiesai ir jāpiešķir dalībvalsts pilsonim, uz kuru attiecas tās jurisdikcija, tādas pašas tiesības, kādas tādā pašā situācijā saskaņā ar Savienības tiesībām būtu citas dalībvalsts pilsonim (šajā ziņā skat. spriedumus *Guimont*, C-448/98, EU:C:2000:663, 23. punkts; *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C-451/03, EU:C:2006:208, 29. punkts, kā arī *Cipolla* u.c. C-94/04 un C-202/04, EU:C:2006:758, 30. punkts), vai ja lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Savienības tiesību normām, uz kurām ir atsauce dalībvalsts tiesību normās, lai noteiktu piemērojamās tiesību normas attiecībā uz pilnībā iekšēju situāciju šajā valstī (šajā ziņā tostarp skat. spriedumus *Dzodzi*, C-297/88 un C-197/89, EU:C:1990:360, 36. punkts; *Poseidon Chartering*, C-3/04, EU:C:2006:176, 15. punkts, un *Romeo*, C-313/12, EU:C:2013:718, 21. punkts).
- 40 Šajā lietā ir jākonstatē, ka visi pamatlietas fakti ir ierobežoti ar vienas dalībvalsts teritoriju, jo šis strīds ir par aizdevuma piespiedu piedziņas procedūru, kuras pamats ir ar hipotēku nodrošināts aizdevuma līgums, kas noslēgts starp Rumānijas pilsoņiem un Rumānijā reģistrētu banku, un procedūru īsteno Rumānijā reģistrēta sabiedrība, kurai pieder šis prasījums.
- 41 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet, ka iesniedzējtiesai pamatlietas pusēm saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu ir jāpiemēro tāda pati attieksme atbilstoši tai, kas tādā pašā situācijā ar Savienības tiesībām pienāktos citas dalībvalsts saimnieciskās darbības subjektam. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu turklāt neizriet, ka iesniedzējtiesai būtu jāpieņem nolēmums, pamatojoties uz Savienības tiesību interpretāciju, lai noteiktu lietā piemērojamā valsts tiesiskā regulējuma saturu.
- 42 No tā izriet, ka, tā kā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu acīmredzami nav sniegti konkrēti fakti, kuri ļautu konstatēt saikni starp LESD 49. un 56. pantu un valsts tiesisko regulējumu, kas piemērojams pamatlietā, kurā visi fakti ir ierobežoti ar attiecīgās dalībvalsts teritoriju, piektais jautājums nav pieņemams.

Par trešo prejudiciālo jautājumu

- 43 Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai Savienības tiesībās personām paredzēto tiesību tiesiskās aizsardzības princips, kas noteikts Hartas 47. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā steidzamības kārtībā pieņemtā Dekrētlukuma Nr. 99 120. pants, kurā ir noteikts, ka kredītiestāžu noslēgtiem aizdevuma līgumiem ir izpildes dokumentu raksturs.

- 44 Attiecībā uz prasībām, kādas izriet no pamattiesību aizsardzības, pastāvīgajā judikatūrā ir teikts, ka tās ir saistošas dalībvalstīm visos gadījumos, kad tām jāīsteno Savienības tiesības (skat. rīkojumus *Asparuhov Estov* u.c., C-339/10, EU:C:2010:680, 13. punkts, kā arī *Chartry*, C-457/09, EU:C:2011:101, 22. punkts).
- 45 Tāpat Hartas 51. panta 1. punktā ir paredzēts, ka tās noteikumi attiecas uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesību aktus. LES 6. panta 1. punktā un Hartas 51. panta 2. punktā ir precizēts, ka ar šo pēdējo nekādi nepaplašina līgumos noteiktās Savienības kompetences.
- 46 Pirmkārt, kā izriet no šī rīkojuma 32. un 42. punkta, strīdam pamatlietā nav piemērojamas ne Direktīvas 93/13, ne Direktīvas 2008/48 tiesību normas, ne arī LESD 49. un 56. pants.
- 47 Otrkārt, lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav ietverts neviens konkrēts fakts, kas ļautu uzskatīt, ka pamatlietas priekšmets ir saistīts ar citām Savienības tiesību normām vai ka tas attiecas uz tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru īsteno Savienības tiesības Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē.
- 48 Līdz ar to Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz iesniedzējtiesas uzdoto trešo jautājumu.
- 49 Tā kā sesto jautājumu izskatīt nav nepieciešams, no visiem šiem apsvērumiem izriet, ka, atbilstoši Reglamenta 53. panta 2. punktam, pirmkārt, Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz trešo prejudiciālo jautājumu un, otrkārt, piektais jautājums ir acīmredzami nepieņemams.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 50 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) izdod rīkojumu:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK nav piemērojamas strīdam pamatlietā.

Turklāt, pirmkārt, Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz trešo prejudiciālo jautājumu, kuru ar 2014. gada 25. februāra lēmumu ir uzdevusi *Judecătoria Câmpulung* (Rumānija), otrkārt, šīs pašas tiesas uzdotais piektais jautājums ir acīmredzami nepieņemams.

[Paraksti]